

Vognbygning. Jeg maa der have Lov til at gøre opmærksom paa, at den Gang vi i Fjor bestilte Vogne, baade Godsvoerne, Postvoerne og Personvoerne, og bestilte dem hos „Scandia“ i Randers — for Resten uden forudgaaende Licitation, det var ogsaa efter Aftale med Finansudvalget, det vil sige med Rigsdagen —, blev der fra Rigsdagens Side gennem Finansudvalget lagt stærkt Pres paa Ministeren, paa mig personlig, for at jeg skulde formaa den paagældende Fabrik til at gøre det færdigt betydeligt hurtigere, og det var en af Betingelserne for, at Fabrikken kunde faa det paa den Maade, som det nu blev arrangeret. Jeg skal ikke trætte Tinget med at gøre nærmere Rede for dette Forhold; men det var en af Betingelserne, at Fabrikken saa leverede det hurtigere end de 2 Aar, for hvilke Bevillingen gjaldt. Det har jeg, saa vidt jeg har kunnet, faaet sat igennem, og hvis vi nu ikke kunne skaffe Fabrikken Bestilling paa mere nyt Materiel, bliver Resultatet det, at efter Krav fra Rigsdagen eller rettere fra Ministeren — som imidlertid atter var under Pres fra Rigsdagen — har den paagældende Fabrik sat saa meget i Arbejde, at de blive færdige med det omtrent et halvt Aar eller 4 Maaneder før Udløbet af det Finansaar, for hvilket Finanslovsforslaget gælder; og saa vil der, hvis den paagældende Fabrik ikke kan skaffe sig Arbejde andetsteds, komme et Tidspunkt, hvor den staaar uden Arbejde. Og det er en Følge af, at der fra Rigsdagens Side er forlangt, at Materiellet skulde leveres i Løbet af kortere Tid, end det efter Bevillingen strengt taget var nødvendigt. Derfor siger jeg, at jeg tror, at trods de skiftende Trafikministre, som der har været, bør Rigsdagen dog huske paa, at hvad det Forhold angaar, have de forskellige Ministre maattet handle ud fra, hvad der fra Rigsdagens Side har været krævet, og saa er det temmeligt nødvendigt for den ene Minister at tage Arv efter den anden. Jeg henstiller derfor til den højtærede Trafikminister i saa Henseende dels at sætte sig ind i de Forhandlinger, der ere foregaaede, og dels at søge den fornødne Bemyndigelse til i hvert Fald at sætte saa mange Vogne i Arbejde, at det bliver muligt for Fabrikken vedblivende at kunne beskæftige sine Arbejdere den Del af det kommende Finansaar, hvor de ikke have noget at bestille, medmindre de skaffe sig det andetsteds fra, og i saa Henseende er jeg sikker paa, at Fabrikken vil være kulant at for-

handle med og ikke vil kræve mere end strengt nødvendigt for at holde Arbejdet i Gang.

Jeg hører til dem, der meget beklage de Udsættelser, der have maattet foretages med Hensyn til Igangsættelsen af nye Arbejder under Trafikministeriet, baade af Hensyn til selve Statsbanerne, men ogsaa af Hensyn til den Arbejdsløshed, som sikkert vil komme. Og i saa Henseende havde det sikkert været overordentlig heldigt, om det havde været muligt at gaa i Gang med — hvad jeg for Resten havde tænkt mig — et Par af de Stationer mellem København og Roskilde, som vi jo alligevel skulde ombygge, og hvor Arbejdere fra København langt lettere ville faa Beskæftigelse, end naar der er Tale om at sætte Arbejder i Gang et Sted i Jylland. Men jeg forstaar og erkender, at de finansielle Forhold ere af den Natur, at der selvfølgelig maa holdes igen, og jeg skal derfor heller ikke rette nogen Bebrejdelse i saa Henseende overfor den højtærede Finansminister og den højtærede Minister for offentlige Arbejder, fordi de have fundet det nødvendigt at holde igen, om end jeg, som sagt, meget beklager det. Men jeg vil dog der ogsaa gerne have Lov til at gøre opmærksom paa et andet Forhold, og det er med Hensyn til Færdiggørelsen af Dobbeltsporet over Fyn. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke rigtig, hvordan den højtærede Minister vil komme igennem med den Million Kroner, som er foreslaaet paa Finanslovsforslaget. Jeg lod mig det være magtpaaliggende som Minister for offentlige Arbejder ikke at forlange Penge til offentlige Arbejder, som ikke kunde blive udførte; og derfor forlangtes der paa Tillægsbevillingsloven for forrige Aar og Finanslovsforslaget for indeværende Aar til Dobbeltsporet tilsammen 3 Mill. Kr. Det er 2 Mill. Kr. mindre, end vi i Henhold til Loven kunde have faaet. Men naar der kun krævedes 3 Mill. Kr., var det, fordi jeg forlangte af den paagældende Administration, at der ikke maatte forlanges Penge til mere Arbejde, end de kunde faa udført. Jeg gaar derfor ud fra, at det virkelig lykkes i indeværende Finansaar at faa brugt den sidste Del af de 3 Mill. Kr., som ere stillede til Raadighed. Det vil altsaa sige, at naar man er kommen hen til den Del af Arbejdet, som kræver flere Penge i kortere Tid: Anskaffelse af Skinner og Svelter osv., saa har man kun 1 Million. Jeg siger, jeg ved ikke, hvordan den højtærede Minister vil komme igennem